

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára	Felolós szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Kéziratokat nem adunk vissza.
Egész evre 8 K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKÁNYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő közgyűléskorcsobaten Alsólendván.
Fél evre 4 -	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		A nyitler sora egy korona.
Negyed evre 2 -			
Egyes szám ára 20 fillér.			

Mentők a vidéken.

Alsólendv., 1910. február 26.

Kisvárosi, illetve falusi ember, aki a maga otthonában átél egy-két katasztrófát, amely emberáldozatot követel, ha a városba kerül, méltán irigykedhetik, amikor piros zászlós mentőkosci robot végig az utcán, hogy gyors segélyt nyújtson valamelyik szerencsétlenül járt embertársának. Amul-bámul, irigykedik a falusi ember, hogy hej, milyen jó dolog volna, ha odahaza Kisbőnyógerén is olyan gyorsan jutna első segélyhez a szegény cseléd, akinek karját a cseplőgépek elkapja. Hány halottal, hány nyomorúkkal lenne kevesebb, ha meg lenne a gyors első segély! És milyen nagy szükség lenne éppen nálunk a mentő intézményre, ahol olyan nagy az orvoshiány.

A derék budapesti mentő egyesület fűt-fát megmozgat, hogy a vidéken minél több mentő állomást létesítsen. Néhány nagyobb városban ez már sikerült is. Pedig igazi nagy szükség éppen a kisvárosokban és falvakban lenne erre a humanus modern intézményre s nem kell bizonyítani, hogy ez csak állami támogatással valósítható meg nálunk.

Ha van a legkisebb faluban is olyan ember, akit betanítanak a halottkémszer vagy pedig olyan ember, akihez a teheneiket viszik fájós lábakkal, miért ne lehessen éppoly értékes egy sérült ember, hogy valaki

legyen a községben, aki ő neki is tud segíteni nyujtani.

Az emberi műveltség legalacsonyabb fokán álló falvakban, ahol a lakosság barom módjára él, elég lenne, ha minden negyedében egyszer kiadnának, hogy ha valakit baj ér, azt vigyék el X községbe a mentőhöz, az segít rajta, vagy esetleg hívják el.

Ami az intelligensebb községeket illeti, ott válasszák meg a mentőket, az értelmebb egyenekből esetleg kettőt.

Ezek lennének a tanító, jegyző, kisbíró, esetleg egy értelmes gazdaember is. Nem szabadna megelégedni a környéken levő gyárakról, ahol mindig lehetnek értelmesebb hivatalnokok, munkatálygelyökök, akiket rendeltetéll kellene szorítani arra, hogy baleseteknél haladéktalanul vonuljanak ki; természetesen cizáryánban a felszólításokat hivatalos formában a gyártulajdonosokhoz kellene intézni.

Szervezethez való tartozásukat ezen alkalmi mentőnek ismeréjk el azáltal, hogy adjanak nekik nevet, számat és hivatalos jelleget és legyen az egésznek feje, melynek székhelye Budapest, neve „Országos Mentő Tanács” a már meglévő egyesületekkel karöltve szervezve ezeknek kebelében és környékén az egyes kirendeltségeket, amelyek nagyobb gyártelepek, tüzoltósággal bíró községek mentő állomásai lennének. Ezeknek neve lenne pl. „Az x-i mentőegyesület x-i kirendeltsége.”

Végül ezen kirendeltségek utazók be a szomszédos és környékbeli falvakat és állítsák fel az őrsöket, amelyek a fent leirt alkalmi mentőkből álljanak és nevük leirdán: „Az X mentőkirendeltség 4. őrsé.”

Legyen egységes ismertető jelvény és feltűnő táblákkal, ezzel szines lámpákkal jelek az falvakban: „Első segély.”

A mentők kiképzetése történéjk évenként többször, valamennyi egyesületnél egyszerre a környék részére kiküldött orvosok által

Tegyenek a mentők bizottság előtt vizsgát és kapjanak oklevelet. A kiképzés eredményessége szempontjából képzettség egy faluból egyszerre 2-5 mentő.

Az ökök közvetlenül a kirendeltségnek küldének jelentéseket és azzal érintkezének.

Az egyesületek viszik a kirendeltségek és őrsök ügyeit, közvetlenül azonban csak az előbbiekkal érintkezének.

Az Országos Mentő Tanács vezetné az egyesületekkel főröltve, illetőleg azok önkormányzatát nem bántva, az egész mentés ügyét; elsősorban összeállítaná a szolgálat szabályzatát, megszabná az összpontotást tömeges baleseteknél.

Az anyagi kérdécek megoldására leghehelyesebb lenne egy Országos Mentőalap szervezése.

Leirni mindezt könyvű volt, átgondolni még könnyebb, a papír türelmes, a fantázia korát éléjk, azonban megeselekedni nehezebb lenne

Levél jött...

Levél jött a kis faluból, az van bele írva: Virágokat, szép rózsákat szedétek ott eszokorba; A eszokorbi korszoru lesz széke lány tevére, Keszül a szép kelegye is már az eszkövére.

Az is benn van, hogy azt a lányt viszik messze tajra, Hol a hegyek magas orma már az eget járja, Oda, hol a legszebb virág a havasi rózsza, Hol a páztor furulyánjagy égre szi a nota.

Nem tudom, hogy örüléjk-e, amindön ezt látom, Avagy sirják, busuljájk-e érte, rózsaszálom? Mert szeretem azt a kis lányt, nem mi kedvesemet, Tiszta, igaz szeretettel, miként testvér szeret.

Örömet kell, hogy azt a lányt boldogságra várja Egyszerű havasoknak vadrigós tajja, Egyszerű havasoknak vadrigós altján Boldog, vidám menyecske lesz az a széke kis lányt.

Hej, de az fájt, ha idóvel kis falumat járom, Kedves dalom nem halom már, mosolyát nem látom; Messze lesz ő azok közt, kik nekem kedvesek, Én tudom csak, milyen tájja, ha egyéjk kevesebb.

Eni is irtam egy levelet távol kis falumba, Hogy rózsákkal legény ékes az élete, utja, Örömdalú legény tebe ébrelete, álma, Szíve legyen a boldogság dalos pascsirjátja...

(Tapolca.) **HR. REVERENCSCS ISTVÁN.**

Ördög az eklézián.

I.

Vereks Mihálynak, a felsővidéki öreg tiszteletesnek családja kivonult a vonathoz. A Vereks lányok, Tini, Biri és Johanka a legújabb ruhájukat vettek fel; a Vereks fiúk, Timót a legátus, Péter a gazdász és János a kölyök szintén -finnepenben ágáltak. Az öregek, Vereks Mihály és a felesége a régi zöldeslányi ruhájukban várták a vonatot. Ez a ruha harminc év óta hirdette a tisztes házaspár ünneppapját.

A pesti vonat késett. Valahol utat vették a tájjan munkások s egy hatalmas szikladarab éppen a sinekre esett. Amig a sziklát az uttestről eltávolították, a vonatnak várnia kellett. Gribócsa tehát egy órával később érkezett a vendég.

Ez az óra nagyon hosszú volt. Az öreg tiszteletes türelmetlenül rözögatta a nagy sötéteké vízsonnyojtót, a lányokat szorította a mider, a legátus már a századi latin citámmal tartott, melyet a legközelebbi husvét legáció szándékozott előmondani. Csak a gazdász volt nyugodt, az a nagyfejű jámbor fu, aki a kölyök fölé ránézésre meg egyszer-kétszer az idósebb fióv te-kintévével. János, a legkisebb fiu ugyanis egyre a sinek közt szaladgált az öreg tiszteletes nagy reméltére, aki váltig kérlette:

— Jánoskám, egyetlen Jánoskám huss ide! Nem látod, hogy jön a vonat?

— Hol? Én nem látom! diadalmaskodott Jánoska és szemtellenül meresztette szemét a vasuti sinek irányába.

II.

— Marianne! Marianne! Itt vagyunk! Szervusz! Jaj de szép vagy! Marianne!

A Vereks-család majd eldöntötte lábáról a pesti vonatot, amelynek másodkösztoláj kocsijából egy kacagó, nagy kalapos asszony szállott ki. Mintha selyem csipkékelléből ereszkedett volna alá a szép asszony, aki után a katonaj nagy sárga bórondókat és egész úteg kalapskutyát szállított le a vonatról.

— Marianne, hosszú volt az ut? Mindjárt bent vagyunk a faluban. Csak egy kis séta. Gyerekek, vigyéktek a pakkokat.

A Vereks fiúk kaptakát a pesti vendécsomagjait és a menet megindult a faluba. Elöl Marianne, a szép asszony, a tiszteletes ur néhai öccsének leánya, aki egy pesti miniszteri hivatalnoknak volt a felesége, de a sors özvegyi sorsba juttatta. Jobbról a tiszteletes asszony, balról a tiszteletes ur. Timót, a legátus egy sárga bórondót és két kalapskutyát, Péter, a gazdász egy sárga bórondót és négy kalapskutyát cipelt utamuk, míg János, a kölyök az elejétgett kalapskutyákat szédgette fel az uton, nagy diadalkásokkal.

Az egész Gribócsa kiált a kapuba, mikor a tiszteletes úrök pesti vendé a falu végéig von.

— Ah, milyen szép. — sugták össze irykedve az asszonyok. — Nézzétek a kalapját, igazi strucé toll van rajta. És a ruhája!

A férfiak csak csendesen ünnegetétek, elmondani sem jó, miket gondoltak magukban. De az asszonyok kitalálták a gondolatukat, mert az

De egy olyan országban, ahol a mentés ügyének élen olyan ambiciózus organizatórok, a mentés ügyének olyan energikus védői állanak és ahol a társadalom a jó eszméitől oly kevéssé idegenkedik, mint nálunk, ott nemcsakára nyomait látjuk olyan intézkedéseknek, amelyek közvetve némileg csökkentik a budapesti sebesklinikákon az olyan amputációk számát, amely tagok elhanyagolt seibeinek infektózus állapot miatt váltak szükségessé, vagy a budapesti mentőkönél csökkentik azon esetek számát, midőn a pályaudvaroknál a kocsiülőkkel, mint vérürítőkkel szedik ki az országos távoli vidékeken 2 nap előtt összerongosított embereket.

Írás Alsörendváról.

Alsörendván (amint idejöttöm, rögtön észrevettem) kétféle emberek vannak. Először olyanok, akik megfigyelnek mindent, másodsorú olyanok, akiket érdemes megfigyelni, mert a lendvai emberekben csak-nem kivétel nélkül megtalálhatja a figyelő azt a jellegzetes vonást, hogy amellet, hogy ebben a városban alig van két ember, akik igaz, őszinte, őznetlen baráti vonalzat éreznek egymás iránt s akiket nem az üzleti érdek, a látszatnak tartozó kötelesség, vagy a kegyes leereszkedés hoz egy táborba, — itt a legtöbb ember huszonöt százalékkal nagyobb urnak akar látszani, mint amilyen. És sajnos, ez nemcsak a mi megfigyelésünk, hanem másoké is. Csak a vak nem látja, hogy ebben a városban sohasem voltak olyan rosszak a társadalmi viszonyok, mint most, sohasem gubózták be magukat annyira az emberek, mint most és sohasem nézte le a kicsinyt a nagy annyira, mint most. A benszülőlt talán meg sem látja a társadalmi köteleknek ezt a szétzilálását, de a vidékiek, akinek az egészséges gymra máshoz szokott és dehogy tudja előre, hogy a régi szép idők hagyományos felebaráti szeretetét és egymás iránti megbecsülését hiába sirja vissza, lehetetlen észre nem venni azt a magas kínai falat,

mely az egyes társadalmi osztályok közé emelkedik.

Másutt mindennapi dolog, hogy az erősebb általmára kel a gyengének, nálunk az a mindennapi dolog, hogy az erős legyűri a gyengét. Másutt az, akinek fényesebb ruha jutott, barátjával fogadja azt, aki kopott: nálunk a jobb sorsban levő ember a vendégelőben felkel az asztaltól és tavozik, ha egy neki nem imponáló ember ül a közelebe.

Tessék csak megnézni egy kávéházat, vagy egy vendégelőt. Ahány vendég van, az mind külön asztalhoz akar ülni, mert nem akar esetleg olyan társaságban egy órát, egy félórát, vagy öt perccet tölteni, mely nem a rangjához méltó, de amely sok esetben hasznosabb tagja a társadalomnak, mint egy-egy protekcióval előretöltött úresélyű fajának. Ilyen körülmények között jól teszi, aki teheti, hogy visszavonul mindentől és nem kíván odamenni, ahol még nem rége szívesen látott vendég volt az intelligens iparos is: a társaságba.

Mert volt idő, mikor nem a nadrágra színtint becsülték meg az embert, hanem az szerint, hogy kicsoda milyen. Valamikor nem a léhaság volt a műveltség fokmérője és nem abban versenyeztek az emberek, hogy ki bírja jobban az italt. Valamikor a kartonban is boldogok voltak az asszonyaink, ma a taff'sem elég finom. De az idők változtak és az időkkel az emberek. Ma a 90 forintos hivatalnok, ki, tudja a jó lsten milyen lakásjólágotokért kapta jutalmul ezt a szerencsét, keztyűs kézzel is csak tartózkodva paroláz az 50 forintossal, habár jóllehet, hogy annak az 50 forintosnak a kislujja végeben több intelligencia, műveltség és neveltsétség van, mint az öt ltenző és uton-utólen megkritizáló 90 forintos gentlemán egész családjában.

A szerencsét nem mi keressük, a szerencse keres meg minket. Nem lehet tehát mindenki gentry-jü, akinek egyedüli szerencséje, hogy jól megválasztotta a papáját, és legalább is ostobaság lenézni azt, aki szerény viszonyok között él, akik sam-

pusz helyzet 32 krajcáros bort isznak, akik kevés fizetés mellett szükösen élnek, de akik a becstelől, a tisztességből lecke-órd adhatnak azoknak, akik magas fejherdással, henhézőző pófalat tekintenek el a misera plebs föltött és hencgő pökhen-diségükből akkor sem engednek, ha történetesen egy fiting síncsen a zsebükben és nyakig vannak is szádással.

Jóhet idő, amikor talán éppn úgy fogunk visszatekinteni a mai rossz időkre, mint ma a régi egészséges társadalmi életre, Adta lsten, hogy mielőbb járja át a sziveket az ember szeretet nemes érzése és boruljon össze az a hástya, mely az emberek közeledését, egymás megismerését és becsülését eddig meggátolták!

Magyarok Amerikában.

— Levél az Újvilágból. —

Nem én vagyok az első, aki állított, hogy a magyar ember élte Amerikában itt esztendővel megrövidült. Megemésztí a farszót, tust-lelket gyüklő munká.

Aztán emésztí egyéb is. Nagy hányada neki adja magát az ivásnak, különösen a vhsiky ivásnak, amelyhez képest a mi törkölypálinkánk való-ságos limonádé. Aki pedig egyszer ezt az italt megszokta, annak az élete megvan már pécsettelve.

Borzalmas seb az amerikai magyarság életében a burdosrendszer. Ez abból a körülményből származik, hogy nagyon sok a családtalan magyar ember. Mikor a hajón mentem, a kívándorlók háromnegyed része férfi volt s ezek háromnegyed része férfi volt s ezek háromnegyed részének sohasem volt családja. Az ilyen magános ember Amerikában egy-egy családos embernél szokta felülni a tanját. Őt magát burdosnak, a házat pedig burdosháznak szokták nevezni. Egy-egy ilyen helyen 10—20 férfi is szokott lenni, akire a burdosház asszonya fős és takarít. Hogy ez a helyzet mily borzalmas sok tragédának a színhelye mutatja az a körülmény, hogy ahány magyar embert Amerikában felakasztottak, vagy villamos széken kivégezték, az mind a burdosrendszer szemére áldozata.

Aztán még egy. A családi élet szétrőlése. Aki elhagyja a házat és benne feleségét, gyermekeit, nemcsak magát teszi ki a folytonos kísértésnek, hanem itthon maradt családját, gyermekeit és főleg feleségét. Magyarországon talán minden

nap este egyetlenegy gríbóci házban sem költöttek el békességben a vacsorát.

III.

Vasárnap délelőt a templomban a legelső padsorban ott ült a szép Marianne asszony. A tiszteletes asszony áhítatosan forgatta mellette a nagykapcsos imakönyvet, míg a kórusban a kántor szórókatlan énekelte a XXXVI-ik zsoltárt. A kántor Timót, a legatús volt, mert a kis paróchiának nem volt külön kántora s mikor a legatús a kollegiumban tanult, akkor Kavihár, a cizmadia énekelte a zsoltárokat.

Az egész templom Marianne asszonyt nézte. A jezzuók kisasszonya a héten bentarzott Lócsére és szintén struetionális kalapot vett magának. Hogy nevettek hátul a rektor-leányok. Marianne asszony új kalapban jelent meg a templomban. A kalapon két kis gerle turbékolt egy fészékben. A jezzuók kisasszonya csúnyán le volt főzve.

Az egész templom valami különös lád ömlött el. Ahol más vasárnapon csöndes áhítatban merültek el a jámbor hívő lelkok, most izgatottan fészkelődtek az emberek. Akik még nem látták a szép pesti vendéget, elvöl nyujtozták a nyakukat. Fent a kórusban el-el akadt Timót legatús hangja, megvölt babonásan az egész tiszteletes.

Vereska tiszteletes ur gyorsan befertezte az e vasárnapi predikációt és templom után elgondolkozva, szomorúan ment hazafelé.

IV.

A Vereska legatús összebujta a tiszteletes asszonnyal s ennek az lett a vége, hogy a tisz-

teletes asszony felvette a zöldeslenyű fekete ruháját. Ez az ünnepi alkalom azt jelentette, hogy a tiszteletes asszony a tiszteletes kisasszonyok kal felült a vonatra. Velük ment Marianne asszony is. A városi boltokban a Marianne asszony személyes feltelegete mellett választották ki aztán a tiszteletes kisasszonyok új nyári toaletjét.

Az egész Gríbóci a Marianne asszony finom izelésőrlő beszélt, az ez után következők héten. A gríbóci fiatal menyevcsék pedig városi varrókisasszonyt hozatták és halomra készülték a szübenél-szebb ruhák.

A gríbóci úri körök nagy reformon mentek tehát keresztül. Az asszonyok megtanulták fürölni, a szoknyáikat kecses mozdulattal úgy emelték fel, hogy a harisnyájukból mindentere kiállás egy tenyérnyi. A kászínóban a fiatal urak lupinói kezdtek. Penteken! Ah milyen szerencsétlen nap! — Magtörtén Gríbócon az első pezsgőszó. Kriszóczy a fiatal nérmók hozott egy kosár igazi magyar pezsgőt Lócsérről. A tiszteletes ur a következő vasárnapon a világi hiúságoktól tartott predikációt. A padokban ezalatt vidám nevetégek folytak.

V.

Vége felé közeledett a nyár. A szép Marianne asszony el akart utazni Gríbórról. — Csak két hét volt távolra, a fitalásig még egy utolsó majlást szándékozott rendezni a tiszteletes kántor a Lividiában, a gríbóci füzében tartották a majlást. Persze új ruhák kellettek hozzá. A férfiek és apak dióhosen vakargatták s tarkójukat, az e nyár sok adóssága keverte őket. Az asszonyok persze azt mondják, hogy a sok adósság s szá-

razság miatt van. Mintha bizony Gríbócon sokat ártott volna a szárazság. Más sem terem ott még, csak a krumpli.

A majlálson nagy botrány történt. A rektorné valahogy elveszett a füzében, mikor megtalálta, vele volt Kriszóczy a nérmók is. Haj, hogy sirtak a rektor kisasszonyok. Majd kifutott a szemük a szüentöl.

Persze vége volt egyszerre a muatságnak. A manák sietve vittek haza leánykait. Mindenki a botrányról beszélt. Másnap reggelre azonban még túrszabó dolog történt. Eltűnt Timót, a legatús. Hova tűnt? Merre? Talán visszament a kollegiumba? Hiszen két hét múlva kezdődnek az előadások. És talán Marianne asszony nem ment szintén a kollegiumba? Mert ő is eltűnt. Rettenetes eset. Egész Gríbóci csak arról beszélt, hogy Marianne asszony elszöktette Timótot, a legatust.

Gríbócon ezuttal korán beköszöntött az ősz. Olyan szomorú lett egyszerre a világot. Az asszonyok levetették a szép nyári toaletjeiket, a madárdíszkes kalapokat, a könnyű shevreaux cipőket. Csak halkan suttogtak valakiről egymás közt, aki elment, a pesti vendéget, a szép asszonyról, aki megszöktette Timótot, a legatust.

Vereska tiszteletes ur a legközelebbi vasárnapon ezzel az evangéliumi kezdettel kezdte meg predikációját.

— Filokszera pusztított az Ur szőlőjében, ördög járt az ekházán, hála neked Uram; hogy tőle megszabadított!...

PAKOTS JÓZSEF.

megének megvan a maga szomorú krónikája ezekből a történetekből.

Eppen a minap panaszokdát a keserves sorát egy hazakészülő föltámasra.

— Nem volt mi közülnk, uram, — szolt szegény énem, — soha egy árva rossz szó sem. Szerettük egymást. S mégis mire most hazakerék, őrés lesz a tanyán. A gyermekek a lelenchez, a feleségek lsten tudta hol van. Vagyis tudom, hogy hol van, de tudni sem akarok róla többé. Miért nem maradt meg olyannak, ahogy van igérté?

En felelt: — Mondjuk inkább így: őpen olyan gyarlónak mutatkozott mint maga, csak hogy önala borzalmasabbak lettek a következmények. Mikor ott-hagya őt az ő-házában, nemcsak az ő igéretét kellett volna kivenni, hanem az ördögölési kontraktust kellett volna kötni, hogy ne közelítsen hozzá. Szóval: egy szomorú tanulsággal több, hogy ne jöjjön a magyar Amerikába!

Ha már benne vagyunk a visszavándorlók panaszának az elsorolásában, azt is említsd meg, hogy minden hazamérő hajó visz magával egy csomó bennát, rokkmát, vagy lelki szerencsétlen, akikre rámenési is fájdalom. Az Ultonia magával vitt egy derék székyi embert, akinek az egyik lábát tetették el Amerikában. Erős, hatalmas, mint egy tölgy, hogy szinte kalapot evet neki az ember, mikor fölér rá. Most tanultat mankón járni. Az erdön ráuhanat a fa s bna lett. Pár hétig túrték a kórházban, aztán azt mondták neki, hogy fizessen hetenkint 5 dollárt. Ahelyett inkább hazament a régi házába.

Egy szép fiatal menyecskének a karját vágta ki. Hazautazott egy szép magyá leány is, aki féltésdől alatt itt kint az elmeiben háborodott meg. Csendes örült lett. Amerika hazaköltötte, mert szerencsétlenekre nincs szükség. Neki csak erős, izmos, dolgozni tudó magyarok kelnek, akik végül helyette a munka durva részeit, hogy a nagyobb hasznót ő vágghasa zsebre. Aggok intézést, szegényházakat, nyomorokölő ispotályait itt nem szoktak építeni. Az legyen Európa dicsősége. Amerika leszedi a tejtől, Európá meg örüljön, ha fiait visszakaphatja így sántán, csónakban.

Bizony mondhattok, de nem merném írni azokat a keserű kifakadásokat, amelyekre a kivándorlók ajkáról Amerikára rovására hallottam. Honfitársaim azt hishitek, hogy a tulzolt hazaszeretel beszél belőlem. Valamennyi valjja, hogy Amerika kizsaroló oket ha Magyarországon annyit dolgoztat volna, mint Amerikában, legalább is életük volna ugyanazt az eredményt.

Meglátogattam az amerikai magyár temetőket is. Sirt a lelkek, mikor azokat a szomorú fejtákat láttam. Othon is szomorú a temető, de itt szásztorra siralmasabb. A nagyobbik részén apró félre keresztet sorakoznak. A nagyobbak 20-30 év korúakra vetik árnyékukat. Majdnem mindegyiknél egy-egy tragédiát beszéltek el: gyilkosság áldozata lett, vagy valamely gyárban, vagy vasútnál szerencsétlenség érte. Vegyéljen-gülesben elpusztultat nem láttam egyet sem.

Végül még egyet: hogyan élnek a magyarok Amerikában?

Honfitársaim közül senki sem cfohalhat meg, hogy mikor a barátaim azt mondták: Gyere most nekünk meg a magyarokat, akkor rendszeren elvezettek a város szélére, ott találtak a legszegényebb falvakakat, ahol az egyik ház a másikat éri, udvaruk nincsen, ha a ház körül meg ritkábban, de annál több gyermekek viháncol a fekete, vasaslátká feltöltött utca porában. Itt laknak a magyarok. Tehát nem a szép, árnyékos fasorokkal szegélyezett utcákban, hanem az egyszerűség, a szegénységben tanítják.

A magyarok egymás közötti életéről pedig talán jobba, ha nem is beszélek. Csupa szomorú, nagy szomorú részletről kellene beszámolnom. Ami othon is megvan, az ősi gyűlölet, háborúság, pörösököd, mert senki a maga jussát nem hagyja, — ugyanez megvan Amerikában is, csak hogy száztóra rikítóbb formában. Az alapját is nagyon könnyen megtaláljuk, mikor eszünkbe jut,

hogy mily különböző, sokszor a legsajnálatsabb esziszenciák vándorolnak ki Amerika följére. Folytonosan kigyégik egymást s annyira általános az a kivégző rendszer, hogy újságjaink édeskesége jóformán el is veszett az olvasók előtt.

B. F.

A piac.

— Kávéházi jelenet. —

(A „Korona” kávéházaiban két ur beszélget. Miután az üstököstől az időjárásról letárgyaltak mindent, áttérnek a piac ügyére.)

Első: Most pedig, kedves barátom, fogózzék meg a székben, mert olyant mondok, hogy nem állok jót semmiért!

Második: Csak hátra!

Első: A szolgabírószág elrendelte, hogy a hatósági orvosnak meg kell vizsgálni a piacot.

Második: A piacot?

Első: Azt. Tudja, botrányos dolgok történnek a piacon. A feleségem kedden tejtől volt, aztán hazahozta, aztán letette az asztalra, hát — uramfia! — egyszerre kel, és hát tejtől, végül pedig kifutott a bögérből. Mitől? Hát attól, hogy aki eladta a tejtőt, az előzőleg lisztet megkevert, hogy jobbnak lássék!...

Második: Szörnyiség!

Első: Ugy van. Máskor meg a vajban sült krumpeli-belet találtam. A tejet tóka-vízbe kereszteltem, nem is szólvá arról, hogy a mult heten egy asszony milyen jó fiztetet csinált a kovászos vízzel, amit tej gyantán szózt a közönségre. De ez még csak hagyján! A nyáron egy hétig két orvost kezelte a családomat, mert a feleségem boldogombát vett a piacon. Aíg, hogy kímáztunk ebből a bajból, a kisebbik fiam verhaszt kapott attól a gyümölcsötől, amit szintén a piacon vásárolt a feleségem. Mit szólni délhez?

Második: A piaci vizsgálata szükség van.

Első: Szükség van. És ha nem eszadóm, a megtörési minden egy eszben szigorú lesz. Első izben pénzbutetés, aztán elzárás...

Második: Az jó lesz!

Első: A hatósági orvos ur minden kedden és szombaton kimegy a piacra és jfj annak, aki hamisít. A rendőr mindjárt fölírja...

Második: Ez már régen kellett volna Alsólendvára.

Első: Barátom, maga egy kis tévedésben van.

Második: Én?

Első: Maga hát!

Második: Miért?

Első: Mert ez az intézkedés nem Alsólendván történt.

Második: Hát hol?

Első: Kaposváron.

Második: És Alsólendván?

Első: Alsólendván? Mit akar Alsólendván? Ki törődik a piaccal Alsólendván? Senki sem törődik, a jó Istenen kívül. Ő nélkülie agyonhamisíthatnak, főnkérmegzethetnek a gyomrunkat. A hatóság? Van is eszben a piac! Talán majd hoghya a fél város elpusztul, a másik fele meg belebetegszik a piaci megkeverőköt konyvalékába, akkor talán teszünk valamit. De addig? Addig az ördög sem törődik az egészséggel!

Második: Hát mással törődnek?

Első: Hát törődnek?!...

(Csöngöcnek, fizetnek, aztán megegyeznek abban, hogy majlusban agyán vége lesz a világnak. Vége lesz a világnak...)

KÖC.

HIREK.

— **Nem igaz.** Több fővárosi napilap és egyik megyei újság azt írja, hogy a „Nemzeti Munkapárt” szombati alakuló gyűlésén Alsólendváról is részt vett egy küldöttség dr. Hajos Kálmán fővárosi ügyvéd vezetésével, mely küldöttség az alsólendvai választókerületet képviselte. Tartozunk az igazságnak annak kijelentésével, hogy Alsólendváról nem ment küldöttség a gyűlésre s ha Alsólendváról mégis részt vett azon valaki, az csak minden megbízatlanság vagy kiküldetés nélkül szerepelhetett. Egyébként úgy értesültünk, hogy a sajtóiroda egy tévedés folytán közölte azt, hogy Alsólendváról is ment küldöttség.

— **Választmányi ütés.** A Magyar Védő-Egyesület alsólendvai hódja folyó hó 25-én, pénteken este választmányi ülést tartott a Casino helyiségben. A jól látogatott választmányi ülésen K. Hajos Mihály ügyvéd elnököt. A gyűlés ki-magásító pontja Füss F. Nándorné urnó, a ház-párti szakosztály lelkének jelentése volt a lézi-párti szakosztály eredményes működéséről, mely rövid időn belül elérhetővé tette azt, hogy a szakosztály irén néptünk egyszerű gyermekeinek a kézimunka terén adott csodálatos ügyesség, mondhattai művezetése fejlesztése talált s mint ilyen, a szakosztály utján tért és hirt hódta ma-gának. A szakosztály működésének eredménye máris látható abban, hogy néptünk egyszerű gyermekei, a paraszt leányok sietnek munkát vállalni a szakosztálynál, s a munkát mindenki bámulatára a durva munkából szokott kezek olyan precízül, olyan ízléssel, sőt némelyiket művészen kesztik el, hogy a lenvdvidéki parasztlányok kezeinek finom munkája elismerésre számíthat a legelőkelőbb körökben is. A szakosztály eredményes működése kétségkívül Füss F. Nándorné urnó nevéhez fűződik, aki a szép ügylhöz méltó buzgalommal lehetővé teszi, hogy a nép gyermekeinek eddig minden hiért és elismerést nélkülözö kizimunkája (húmrés) egyszerű hieket hódítson és bámulatot keltsen mindenütt. A választmányi más mindvégig — melleg érdeklődéssel hallgatta Füssné urnó örömdetes jelenetét, végül pedig ösztöne kőszómetét szavazta: a burgó és őnzelen tevékenységért. A szakosztály számadása ez: kiadás volt a beszerzett nyers anyagokra (gyumint: fonal, pamut, csipke, szalag stb.) összesen 191 kor. 13 fillér; az egyes tárgyak elkészítéséről kifizették összesen 142 K 94 fillér. Az összes kiadás 333 kor. 97 fillér. A kész árak értéke összesen 359 kor. 69 fillér, melynek nagyrésze már gazdára is talált 191 K 20 fillér ét kúen, míg a meglévő kész árak értéke 161 koromt tesz ki. A számadások jóváhagyog tudomásul vette a gyűlés.

— **Ki lesz a főispán?** Dacára annak, hogy több nevet is emlegettek, Zalamegyének eddig még nincsen főispánja. Ugy hírlett, hogy Soós Pongrácz volt sümegyi főbíró, vagy Szűllő Geza volt letenyeyi képviselőt nevezik ki a főispáni székbe, sőt Hertelendy Ferenc temesi főispánt is komolyan emlegették. De sem Szűllő, sem Soós, sem pedig Hertelendy nem lesz a főispánunk. Hogy mégis ki lesz, azt még senki sem tudja.

— **Közbiztonsági kiküldöttek választása.** A m. kir. áll. munkabiztosító hivatal a pentár alapszabályát január 16-án életbe léptette s ez okból az összes önkormányzati szervei újulajkítandók. E végöb a nagykanizsai munkabiztosító pentár területén a jövő hó folyamán kiüldöttek választandók, kik a közgyűlésben az egyes helyeket képviselik. Alsólendván március hó 13-án reggel 9 órákor lesz a szavazat utján történő

Kerjen mindenütt valódi egyiptomi „NIL” papirost

mely a dohányzás alatt nem lesz sem zsíros, sem fekete. Cs. és kir. szabadalom 394. sz. a. 1896 február 15-étől.

Csak akkor valódi, ha „NIL” név és krokodil védjegyvel van ellátva!

választás az ipartestület helyiségében. A szavaztató bizottság a következő lesz: Balkányi Ernő elnök; rendes tagok: Klein Dévid és Tivadar Ferenc munkaadók, Orszesly M. Victor és Bichler Sándor alkalmazottak; póttagok: Báder Hermán és Molnár József munkaadók, Wolf József és Drmák Vilmos alkalmazottak.

Alpátke felemelése. A muraszombati takarékpénztár igazgatóságából és néhány részvényeséből álló 15 tagú bizottság pteken d. u. 1 órakor Kováts István igazgató elnöklete alatt értekezletet tartott, amelynek egyedül célja az alpátke felemelése volt. Az értekezlet hosszabb vita után kimondotta, hogy az alpátke felemelést új részvény kibocsátása által feltétlenül szükségesnek tartja s azt a lehető legrövidebb időn belül keresztül óhajtja vinni.

— Öngyilkos takarékpénztári főkönyvelő. Csütörtökön délután villámgyorsan terjedt el Muraszombathban az a szenzációs hír, hogy Fasching Victor, a muraszombati Délvas megyei Takarékpénztár főkönyvelője agyonlételte magát. A rémhír igaznak bizonyult. Fasching Victor a lakásán revolverrel szíven lőtte magát. — Fasching Victor már körülbelül egy hét óta szokatlanul buskomor és hallgatag volt, amit hosszú idő óta tartott betegkedésének tulajdonítottak. Csütörtökön délelőtt meg henn volt a hivatalában, délbem megébedelt felesége és gyermekei társaságában s ebéd után a lakás legfelső szobájába vonult. Úgy 2 óra fele ellátogatott hozzájuk Fasching sógora, Most Keszo gyogyészresz, hogy valamit megbeszéljenek. Amint a szobába lépett, irritázatos látvány tárult eléje. A szobában sűrű füst volt és a tűkör előtt lóuló helyzetben talalta Faschingert, élettelenül. Mellette feküdt a revolver, amelyvel kiöltözte az életét. Az eset híre órákig megdöbbenést keltett a városban. A takarékpénztár épületére kifizették a gyszalobogót, Tragikus haláláról úgy a család, mint a takarékpénztár gyszalobogót adott ki. Tegnap temették igen nagy részvétellel.

— Kinevezés. A nagyműveltségű vállalkozó közgazdatisági Miniszter új a csáktornyai áll. tanítóképző intézményt megfűresedett ügyi nevelői állásra Lukács Péter oklevéles tanítót nevezte ki Tördaról.

— Az Ipartestület közgyűlése. Az alsó-lendva-hozsuffalvi Ipartestület máj vasárnap délután tartotta évi rendes közgyűlést Molnár József elnök elnöklése mellett. A közgyűlésről a következő tudósítást kaptuk: Az aielőnik megnyitotta útján lllés Gyula ipartestületi igazgató előterjesztette évi jelentését. Foglalkozott az ipartestület alakulásával és elősorolta azokat a surlódásokat, amelyek csaknem lehetetlennek tették a bekes munkaközelést. Ismertette beszédében az iparosság máj szomorú helyzetét, valamint az iparnak már az ókorban való mikénti megbecsülését. Erre vonatkozólag példákat olvasott fel, majd azon remények előtt kifejezte, hogy „ha a jövőben minden iparos fel tud emelkedni arra a polcra, a melyre a Gondviselés ók kijelölte, ha hivatását lelkiismeretesen be tudja tölteni: mennyi szenvedés és mennyi nyomor fog megszűnni, hogy legyen adjon a jólétek és boldogságunk” — lllés beszédét lelkesen megjelntették. Ezután a gyűlés ismertette a testület vagyoni állapotát; a szerint a múlt évben bevétel volt 1984 kor. 02 f., kiadás 1562 kor. 17 fillér, maradvány 421 korona. 85 fillér. Ezt a számadást a közgyűlés tudomásul vette és Simonka János pénztárosnak buzgó működéséért 50 korona tiszteletdíjat szavaztak meg. — Ez után a tisztújítás következett. Elnöknek újból megválasztották Farago Istvánt, pénztáros lett Simonka János, könyvtáros lllés Gyula, ház-nagybíró Kálcsecs József. Választmányi tagok lettek: Takács Ferenc, Tóma János, Sipos Lajos, Pivár Ferenc, Molnár József, Erőss László, Simonka János, Jarosék Antal, Bárány Sándor, Bellócs Árpád, Török Sándor és Nagy Ferenc; póttagok: Bratkovics Kálmán, Mihálics István és Tóth József. Számvizsgálók: Szauer János, Tóma János és Kálcsecs József. Bekéltető bizottsági tagok: Molnár János, Takács Ferenc és Jarosék Antal. — A közgyűlés lllés Gyula jegyzőnek újgyűző te-

vékenységéért jegyzőkönyv közzétett szavazott. — A közgyűlést vasárnap választmányi ülés követte, melyen aelőniknek Molnár József, jegyzőnek pedig lllés Gyula választották meg.

— Mattus Lajos meghalt. Ma, vasárnap reggel szenzációra ébredt városunk közönsége. Mattus Lajos, a népszerű postamestere, akinek betegágát már hetek óta félt aggodalommal vette körül a környező, az éjszaka folyamán elhunyt. Mattus hűlesből kifolyólag már több hét óta clet és halál között lébezgett. Két héttel ezelőtt az állapota, mindenki örömeire, javulni kezdett, de ekkor meg hastífusz lépett fel nála, mely megölte az erős embert. — Halálhíre igen nagy részvételt keltett a városban.

— Tánctmulatság. Az alsólendvai kocsi-sok a Deutch-féle vendéglőben március hó 5-én, szombaton, a helybeli szegény-alap javára polgári tánctmulatságot rendeztek. Kezdetre est 8 órakor. Beleép-ülj: személyegy 60 fillér, családjegy 1 korona. Felülhíveztek közönségelt fogadtának és hírlapilag nyugtáztának.

— Esküdtzseki tárgyalás. Meg élénk emlékeztében lehet olvasóközönségünknek az a rémes gyilkosság, mely újnapján Kerkasztombihálya községben történt. Egy Kovács (csuta) Vendel nevű fiatal legény ének idején ráesett egy régi ellenségére, Molnár József módos gazdára, amint ez a feleségével a korszomból hazafele tartott és egy lúszálgal úgy ütötte fejbe Molnár, hogy az összeesett és még ott a színlhelyen kiszívedett. A gyilkos legény ekkor visszazaladt a korszomból, ahol a csendőrök csakhamar letartóztatták éppen akkor, mikor a legény jókedvében járt a táncot a falu egyik szépével. Kovács kezdetben tagadta a gyilkosságot, de később a rá nehező sok súlyos körülmény hatása alatt bevallotta tettét. — Ezt a gyilkossági esetet tárgyalta csütörtökön a zalagereszi esküdtbírószék Dr. Degre Miklós elnökletével. A vádat Dr. Szász Gerő ügyész képviselte, míg a védelmet Dr. Hájós Ferenc ügyvéd szolgáltatta. Az esküdtke Kovács (csuta) Vendelt bűnösnek mondták ki a halált okozó súlyos testi sérítés büntetésében és 5 és fél évi fegyházra ítélték.

Ássák a csatornákat. A tavaly megkezdett ármentesítési munkálat szepten haladnak előre. A legközelebbi napokban már a városunk által huzódó patakot megárássák. Most nap-számokkal keresnek az ássák munkához.

— Postakocsin tilos az utazás. A személyszállításra be nem rendezett postakocsik kocsisai igen gyakran vállalkoznak utasok szállítására is, noha a postakocsi részére kiadott szolgáltatási utasítás ezt megtiltja. A postakocsikozón ezen eljárása számos esetben büncselekmények elkövetését módította elő, amennyiben a felvett utas a postakocsi tartalmát elrabolta, sőt a kocsist is meggyilkolta. Az ilyen esetek megátlása, valamint a postakocsikozó személybiztonságának és a kincstár érdekeinek megvédése céljából a belügyminiszter a személyi szállításra be nem rendezett postakocsin való utazást megtiltotta és ezen tilalomnak a megszegését kihágásnak minősítette és az abban vétkező postakocsist 15 napig terjedhető elzárással, az utast pedig 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel rendeli sújtani.

— Az áldomás halottja. Csáktornyáról jelentik: Habus Lukács hénisfalvai lakos csikót vett Horvátországban s mert az áldomás kissé bő volt, csikóját egy idegen ember hajította haza. Ó maga éjjel 21-en Drávához, a nagy sötétségben azonban elvétve s egyik szakadéka beleszuított. Hólttestére negyednap akadtak rá a keresők.

— Halálós vérs verkedés. Haladt község nem valamár hírei érkezéséről. Akad ott lopás, verkedés, békaszás bőven. Horváth György, aki most 18 esztendőm, már 2 esztendővel ezelőtt a bíróság elé került valamit lopás miatt. Nagy József nevű pajtása elene vallott s Horváth 2

hónapi fogházra ítélték. Azóta Horváth Györgyben forrott a mérég. Gyűllőhe Józsefet, akivel decemberben le is számolt. Együtt mulattak a korszomban s csupa tréfából egymás kalapját vágdták földhöz. Horváth nekörömb Nagynak, de a többiek megakadályozták a verkedést. Horváth ezután elutazott s az utcán öngyött. Horváth sokára arra jött Nagy is, akít a bosszus legény lúszálgal vette. A korszma udvarán elérte s egy lúszálgal úgy ütötte fejbe, hogy koponyarepedést szenvedett. Hogy másnapra meghalt. Horváth Györgyöt a múlt heten tartott esküdtzseki tárgyalás után a nagykiszairi kir. törvényszék 3 és fél évi fogházra ítélte.

— A játkék vége. Német Lajos dóbrétei uradalmi bérésnek László nevű 10 éves fia máj napokban egy istállóban játszott. Valahoi egy darab kötel a kezébe, azt a gerendára erősítette, a végét pedig a nyakra köte tekerde, fölállt a csetékek ágára és úgy próbogtatta, hogy milyen érzelmet kelt az akasztás. Valahoi lecsuszott az ágról s nem tudván nyakáról a hurkot feloldani, megfulladt.

— A regedei vasút. Vasvármegye vasúti bizottsága szerdán tanácskozott a Muraszombati regedei vasútról s az értekezleten elhatározták, hogy a vasút segélyezéséhez hozzájárulnak.

— Hírdetés. Alsólendva nagyközönsége elöljáróságá közhírre teszi, hogy a község tulajdonát képező régi fertőtlenítő gép március 10-én délután 2 órakor a közgyűlésben elárverezetik. Kikiáltási ár 100 korona.

— Talált férfi-hulla. Murafüreden egy 50–60 év körüli hullára találtak, amely a Mura egyike holt ágában egy fűzfá ágában megakadt. A hulla 6–8 hónap óta lehetett a Murában. Személyazonosságát nem lehetett megállapítani, mert nemcsak, hogy meztelen volt, de már teljesen feloszlanak is indult.

— Az alsólendvai izr. hitközség közgyűlése. Az alsólendvai izr. hitközség március hó 17-én d. e. 10 órakor a hitközség iskolateremében tartja évi rendes közgyűlést. Tárgyszorozat: 1. A képviselőtestület jelentése az előző évi működéséről; 2. Az 1909. évi származadósok tárgyalása; 3. Az 1910. évi költségvetés megállapítása; 4. A választások; a) községkerületi képviselő, b) szavizsgálói bizottság; 2 helybeli hitközségi tag 1910. évre; 5. Esztleges indítványok.

— Számadás-vizsgáló elnökök. Zalavármegye törvényhatósági bizottsága az alsólendvai járás körjegyzőségeire nézve az 1909. évi községi számadások vizsgáló elnökeivé a következőket jelölte ki: Alsólendva községbe: Szabó Döme pörzombati lakos; Zalagyergyányosi körjegyzőségbe: Farkas Miklós redicsi lakos; Alsólendvai-vidéki körjegyzőségbe: Koller Ferenc Alsólendvai lakos; Cserencsói körjegyzőségbe: Hájós Mihály alsólendvai lakos; Bellantici körjegyzőségbe: Vugricsics Boldizsár cserencsói lakos; Murabaráti körjegyzőségbe: Paller Kálmán nagypalinali lakos; Bagonyai körjegyzőségbe: Langer Ernő szecszenyváraljai lakos; Zorkóházi körjegyzőségbe: Patacs János gancsai lakos; Redicsi körjegyzőségbe: Beyer József bakasi lakos; Reszneki körjegyzőségbe: Gözon Lajos szentgyörgyvályi lakos; Zalabakasi körjegyzőségbe: Osvald József kerkaufaljai lakos; Csesztregi körjegyzőségbe: Sugar Manó reszneki lakos; Szentgyörgyvályi körjegyzőségbe: Sándor János szentgyörgyvályi lakos; Lendvasárhelyi körjegyzőségbe: Lendvasárhelyi, Kébeleszentörömb, Kámaháza és Radamos községekbe Balcz Aladár bellantici lakos; Ugyanazon körjegyzőségbe: Góntérháza, Gáborjánháza, Bodeháza, Szentistvánlak, Zsitók községekre Szijártó Géza doronaki lakos; Bántornyi körjegyzőségbe: dr. Berger Ignác szentgyörgyvályi lakos.

— Felakasztotta magát. Folyó hó 21-én Both Sándorné szül. Rátik Rozália felsőszenterzsebeti lakos gyógyhatatlan betegségé miatt felakasztotta magát. Mire észrevették, már kiszívedett.

— Megszökött. Fehér Miklós, egy szerény pokrócos ember a legutóbb. Mezői Danessél már hetek óta Zalat járta. Elkerülték Alsólendvára is a it, hogy a portéka jobban keljen, a garda mintegy 100 korona értékű árut azalt a megbizászat adott át legényének, hogy addig, míg ő

várost járja, vigye ki a vidékre. Mezei átvette a pokrócokat, melyeket néhány nap alatt el is adott, de ahelyett, hogy az így befolyt pénzzel elszá-
molt volna, megszökött. A károsult székei fel-
jelentésére a csendőrség kinyomozta és elfogta a
hűtlen legényt, kit alsólendvai kir. járásbíró-
ság a helyi tárgyaláson sikkasztásért 1 hónapig
fogháza ítélt.

Tilinkó-művész Alsólendván. Erdélyi
Géza, az országosán ismert nevű tilinkó-művész,
ki élvezetes játékaival nagy a külföldi, mint a
hazai sajtó legnagyobb elismerését kivívta, teg-
nap délután országos körúti alkalmával váro-
sunkba is ellátogatott és ma, vasárnap este 8
órákor a Korona-szálló éttermében hangverseny
tart. Erdélyi játéka — amint a lapokból olvassuk
— mindenütt élénk tetszést arat, miért is bá-
ran merjük ajánlani a zenekedvelők közönségnek.

Angol szabó. Mint említettük, legkö-
zelebb egy angol szabó-üzlet nyílik városunkban,
a főtútcában levő Balkányi-féle házban. Az erre
vonatkozó hírdetést mai számunk hírdetésrovi-
tában közöljük.

Az „Ország Világ” e heti (8-ik) számnak
térdrésességi képeit azok a képek, melyek Hieronymi
Károly kereskedelmiügyi miniszter otthonában mutatják
be. Az érdekes kísérő cikket e képekhez Szilágyi Miklós
írta. D'Amazino pescari novelláiból egy újabb kezdődik
Italia leolcs. sokot művészi fordításban. Meg új. Szinyei
József, Szerley Elemér és Reich Peter Kornel tollaláb-
talanok érdekes közleményeket az e heti számban, verset
pedig Gyóni Gézaól. Hársáni Lászlóól és Komjathy Je-
nőől. Az „Ország Világ” e heti száma is sok szép és
művészi kép díszíti. Ezek közül kiemeltül Rubens egy
festménynek reprodukcióját, egy szep famet'set Velasquez
egy festménye után, Malczky Vilmos-nyv önképmá-
nyes-nyv tanítványaiak arcképsorozatát, a párisi Gaopin-
emléket, továbbá több képet a párisi árverze, az angol-
országi nagy vassai szerencsétlenségére, valamint Rostand új
darabjára, a „Chantecler”-re vonatkozólag. A gondosan
összeállított szombat-durstalmat rovatok és a huszeta hí-
rdetett nagy rejtvenyamatát egészíti ki.

Különös tréfa. Mátyásecs Mátyás mura-
révi lakost különös módon tréfálta meg egy is-
merős, névleg Nyakas Vendel köi molnár. Amint
Mátyásecs szerdán délután Zalagerlyános köz-
ségen egy szekér szalmát akart keresztül szállítani,
Nyakas a szekér után lopódzott és a szalmát
meggyújtotta. Azután elszaladt. Mátyásecs csak
akkor vette észre a tüzet, mikor már az egész
koszt lángba borult s oltani már nem lehetett.
A kár 234 korona. Nyakas azt valjha, hogy tré-
báló gyújtotta meg a szalmát. Feljelentették.

**Kérjük hátértelek előfizetőinket, hogy előf zetesí
díjakat lehetőleg minél előbb küldjék be, nehogy a
lap szétkúdesse fennakadást szenvedjen.**

Szerkesztői üzenetek.

Csakortanya. Versekkel annyira tul vagyunk halmozva,
hogy néhány héig várni kell, míg közölhetjük. Addig ta-
lan valami jó prózát kaphatánk. Cikket, vagy tárcát.
Vihar Győző. Sorra vesszük.

**Pollitzer sérv-
ambulatorium**

nyilvános orvosi rendelő-intézet
sérvbajosok, ferdenőttek
és amputáltak részére

Budapest, IV. Kossuth Lajos-utca 8. lémelelet.

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjta-
lanul rendelézésére áll. Az orvosi vizsgálat igénybe-
vetele vásárlásra nem kötelez.

Orvosi ellenőrzés! Mérsékelt árak!

Egyéni speciális kezelés!

— Szabadalmazott sérvkötők
már 5 koronától felfele.

Vidéki megrendelések az intézet szakorvosa által
lelkismeretesen felvizsgálatának s pontosan és a
legnagyobb titoktartás mellett eszközöltenek.

Higiénikus cikkeik a legújomabbi műnisegekben,
orvosiilag ajánlva és sterilizálva. — Feltehetően
megbízhatóak. Tucatankint 2—16 koronáig.
— Ugyanazon most jelent meg: „Az ember egész-
sége” című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal
annak ellenszereivel és kezelésével foglalkozik. E
műnkát bárkinek díjtalanul és zárt borítékban küldi
meg az intézet igazgatósága

**Az Alsó-utcbán levő
Fitya-féle ház
eladó.**

Bővebbet a háztulajdonosnál.

6226 909. tkv. sz.

Árverési hirdetmény kivonata.

Az alsólendvai kir. járásbírósg mint telek-
könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Berkes György
pákai lakos végrehajthatókn, Nemeth Verona
Eisner Nándorné pákai lakos végrehajthat szen-
vedő elleni végrehajtási ügyében, a kérelem kö-
vetkeztében a végrehajtási árverés 7 korona há-
tértelek tőkekövetelés és járulékaik kielegítésé-
végett az 1881. LX. t.-c. 144. §-a alapján és a
146. §-a értelmében a zalagerlyáni kir. tszék
alsólendvai kir. bírósgjára tereltetett levő, Páka
közseg határában levő:
1. a pákai 265. sz. tjkben felvett 68 b.
hrsz. (házhely és kert) ingatlanra 470 kor.;
2. az ugyanazon tjkben 224 b. hrsz. (rét a
Cserta dűlőben) ingatlanra 74 kor.;
3. az a. a. tjkben 322 a. hrsz. (rét a Ba-
roca dűlőben) ingatlanra 43 kor.;
4. az a. a. tjkben 364 a. hrsz. (rét a Ba-
roca dűlőben) ingatlanra 12 kor.;
5. az a. a. tjkben 381 b. hrsz. (szántó a
Csertaszegiben) ingatlanra 61 kor.;
6. az a. a. tjkben 578 a. hrsz. (szántó a
Berekbrásban) ingatlanra 35 kor.;
7. az a. a. tjkben 779 a. hrsz. (szántó a
Csokna dűlőben) ingatlanra 60 korona, ezennel
megállapított kikéltási árban elrendeltetik azaz,
hogy ezen kikéltási ár 2/3-ánál alacsonyabb áron
el nem adható.
Az árverés megtartására határidőül

1910. évi február hó 28-án d. e. 9 órákor

Páka községre a községházához tűzetik ki.
Árverezni a záradékozók tartoznak az ingat-
lanok becsárának 10% -át készpénzben vagy az
1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal
számított és az 1881. nov. 1-én 3333 sz. a. kelt
ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadé-
képes értékpapírral a kikéltőt kezébe letenni,
vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a

bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésé-
ről kiállított szabályszerű elismervényét átszolgá-
latni.

A kir. bírósg tkvi hatósága.
Alsólendván, 1909. nov. hó 13-án.
Tűskös, kir. bíró.

**Kincses
kalendárium**
az 1910. évre

darabonkint 2 koronáért kapható:

Balkányi Ernő kereskedésében
Alsólendván.

**1910-es
modellünk
újításai:**
Intenzív lángzó,
mely gyorsan forral
és kevés szert
fogyztat.
Eros akasztések,
melyek kiterelíté-
tök és tisztítók.
Művészi kivitel (mo-
dern stílus) Gásva-
nizált bronz színe-
zés. — Hozzáadva
a „Rops” biztonsági
gyorstűző eddigi
előnyeit, a
„Rops” 1910
a jelenkor legszebb,
legtársasabb, legbiz-
tosabb és legtakaré-
kosabb asztali tűz-
helye. Ha félted, es-
zlszik. A szesz ki-
nem fojthat!

Ára Budapestén 4 korona.
Kapható minden e szakmába vagy üzletben.
„ROPS” Fémárugár Részv.-Társ.
Budapest, V. Váci-ut 74 69.
Helyi elárutók: **FREYER LIPÓT**
és **TOMKA GYÖRGY.**
Képviseletők vidéken keresetnek.

Jég. Jég. Jég. Jég.
Garantált 30 cm. vastag. Egy vaggon a lendvai állomásra 160 K.
MANDELBAUM MÖR kereskedő Alsólendván.

BUTOR! Asztalos és kárpitozó,
valamint vas- és rézbu-
torok nagy raktára.
Schwarz Lipót Varasd.
Legolcsóbb, legelőnyösebb be-
vásárlási forrás teljes menyaz-
szonyi kelengye k, szállodák, ven-
deglők és magánosok részére.
Képes mintakönyv kívánatra ingyen!

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, eszénegye, liszt-, velenymény-nagvak, agyásztónok normbergi- üveg- és porcelán-kereskedése — Doszka-, építőlel- és szénraktár.

ASCHERI JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását

AG ISTVAN vegyeskereskedés Hosszafalu.
HADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BOIRS ISTVAN költélgaryu.
BLAU SANDOR vasuti vendéglője az állomásnál.
BECK MIKSA szatógje.

BELLOVIGS FERENC asztmester. Vegöz minden asztmunkát helyben és vidéken.

„CSIPKES” vendéglő Hosszafaluban.
DEUTSCH ADOLF vegyeskereskedő Hosszafalu.
DOMA JOZSEF vendéglő Dobronak.

ECKER PÁL kalapos.
EKE PÁL leglémester Hosszafalu.

ERMEYI JÁNOS habzó- és mezeskolácsol.
EPPINGER SAMU leglégaryos és gőzmalom-tudományos Alsólendva.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.
FREYER LIPOT fűszer-, eszénegye, normbergi-, rövid-, dozzmü-, játék-, üveg- és porcelán-árúk raktára. Nagy választék uti dívat ekkikében.

FARAGÓ ISTVAN borhely és fodrász.
FRANKO ANTAL vendéglője Turmischau.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.
FÖLDES MOI kavahaza Varasd.

FEHER ANTAL kőmü- és kősi-kereskedés.
FÜRST LIPOT vendéglős Bólyas.

GOMBOSI és WENDL fűszer-, eszénegye-, rövid-, normbergi-, üveg- és porcelán-árúk kereskedése.
GIDER GLSZTAV vendéglős Zsitkoc.

GREGOROVICS JÓZSEF szikvízgyára. Kivonatna szikvíz viedke is szállít.
GOMZI LAJOS építőiparos Hosszafalu. Elvállalja betonhidak és esztornák szakszertü készítését.

5500

közj. lgt. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamellák három fenyővel

rekedtség, hurut, elnyálkásodás és gőrcsős köhöges ellen legbiztosabban használható.
Csomagként 20 és 40 fillér, dozzban 60 fillérré kapható Alsólendván Fuss F. Nándor gyögyszertárában.

Vasuti menetrend.

	Érkezés.	
Zalaegerszeg felől:	Réggel 7 óra 45 perckor	
	Délután 2 „ 17 „	
	Este 8 „ 27 „	
Csáktornya felől:	Réggel 6 „ 55 „	
	Délután 2 „ 03 „	
	Délután 5 „ 21 „	
Indulás.		
Csáktornya felől:	Réggel 7 óra 56 perckor	
	Délután 2 „ 27 „	
	Este 8 „ 42 „	
Zalaegerszeg felől:	Réggel 7 „ 10 „	
	Délután 2 „ 18 „	
	Délután 5 „ 36 „	

1910. naptárak (kalendáriumok)
mélven leszállított árakon kaphatók
Balkányi Ernő könyvkereskedésében.

GÁL JÓZSEF molnár Pethesháza.
GÖNCZ GABOR pékmester (Tuske utóda) ajánlja saját feigyelete alatt készült lázi rozskenyőket és süteményeit.
GAÁL SANDOR, a redicsi hengergözmolmüj terelője ajánlja újonnan atalaktított malomát minden-nemű gabonák őrlésére.
HEGEDIGS ISTVAN esztimáda.
HORVATH IVAN vendéglős Turmischau.
HORVATH LAJOS borhely, illatszerek raktára.
HAAS MIKSA vegytisztító és műfestő Zalaegerszeg. Gyógyletelep Alsólendván Blau és Bartos üzletében.
IVANICS FERENC asztmester Alsólendva — Hosszafalu. Elvállal minden e szakmába vágo munkát.
KÁRDOS TESTVÉREK vendéglője Hosszafalu.
KRALL MÁTYÁS németikus kőkeráp- és varró gép javító műhelye Csáktornyán.
KÁNTOR SÁNDOR cukrasz. Alsólendván.
KEPE MIHALY Hosszafalu. Elvállal mindenmüü betonmunkát. Kész csövek és hidak kaphatók.
LEVASICS FERENC építőiparos.
LOVENVAK VINCE borhely és fodrász Dobronak.
LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domonice.
MAYER ODÓN óras és ókszerész. Nagy raktár chinua-züst árúkbán.
MAYER JÓZEF kereskedő Lenti.
MANDELBAUM MOI rófos és divatruk-kereskedő.
MAURER FERENC szobafü-tő és mazoiló. Elfogad minden e szakmába vágo munkát ugy helyben, mint a vidéken.
MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalószokkban. Varrógép-, gőz- és ási- gépek, szőcs-, csomagtü- és malomkő-raktár.
MÉRCSIS LAJOS építőiparos. Elvállalja minden e szakmába vágo munka felkísmeretes készítését.
NEUBAUER ANDRÁS „Könöm” nagyvendéglője, kávéháza és szállodája.
NEMETH PÁL gép- és építőlelakatos.
POLKAR LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.
POLKAR SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin).

RAPOSA FERENC építőiparos (lakik Alsólendván, a hegyen.) Elvállal minden e szakba vágo munkát.
REICHENFELD SANDOR meszáros.
ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalaibaksán.
REICH H. vegyeskereskedése Nagypalina.
SCHWARCKAROLY bórkereskedő és szikvízgyáros
SIPOS DANIEL uzitabó. Nagy angol szövetraktár
SCHWARCK LIPOT bútorkereskedő Varasd.
SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.
STEINMANN JOZSEF asztmester Hosszafalu — Alsólendva. Minden e szakmába vágo dolgot elvállal ugy helyben, mint vidéken.
SIMONKA ISTVAN kőmüves (lakik Alsólendván, a hegyen.)
SIMONKA JÁNOS szikgyártó.
SIMONKA JOZSEF asztmester. Alsólendva.
SCHWARCK ETELKA vegyeskereskedése.
SEBŐK FERENC háza a Malom utcában eladó.
TIYADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.
TÖRÖK SANDOR cipész és bórkereskedő.
TANTALITS JOZSEF vendéglője Zalaibaksán.
Özv. TUSKE FERENCNE vendéglős.
TAKÁTS FERENCZ asztalos.
TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, méz- és cement-raktára és cement-áru készítése.
TURNAUER BELA kereskedő és vendéglős Murarov
VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen ólson elad fas és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és eszénegye-fajokban. Különösen ajánlja a krezeva olványokat Szőlőtelepéist helyben és viedeken oleson elvállal
WORTMAN BENO rófos- és divatruk-kereskedése.
WALTERSDÖLFER ADOLF meszáros.
WOLFSOHN HENRIK központi kavasz.
WEISZ ZSIGMOND elsőrendü férfi-szabó. — Kész férfi- és gyermekruhák gyári raktára.
WEISZ LIPOT férfi- és női divatruk üzlete. A világhírü väci Kobrak-cipő egyedüli raktára.
WEINBERGER ÖDÖN asztm- és vegyeskereskedése
WEINSTINGL JAKAB gőzmalma Gönterháza.
ZOMBORI MIHALY bigeniikus fodrász-terme.

Olcsó árak! **Pontos kiszolgálás!**

Ertesítés.

A n. érd. közönség b. tudomására adom, hogy március havában **Alsólendván**, a Balkányi-féle föüti házbán egy, a mai igényeknek teljesen megfelelő

kész férfi-, fiu-, gyermek-ruha, kalap, cipő, valamint női- és leány-felöltő divatruházat

nyitok. Raktáramat a legdivatosabb árukkal szereltem fel, melyeket a legelfogadhatóbb olcsó árakon bocsájtok nagyérdemü vevöm rendelkezésére.

T. vevömöt előre is biztosíthatom áruim jóságáról, valamint arról, hogy szakavatott vezetésem és bő tapasztalataim folytán, melyet több évi gyakorlat után szereztem, a legkényesebb igényeket is kielégíthetem.

Szíves pártfogást kér **tisztelettel**
ANGOL SZABÓ.

Elvem: Nagy forgalom, kevés haszon.

Már az első vásárlás mindenkü meggyöz áruim jóságáról!

Ruhám szabása megfelel a mérték szerint készülttlen is!